

عنوان مقاله:

بررسی روش‌های تدریس در دوره بیماری کرونا و پسا کرونا در آموزش و پژوهش

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایده‌های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

سوسن خسروی - آموزش و پژوهش شهرستان مسجدسلیمان

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر با هدف «ارائه رویکرد نوین تدریس در دوره کرونا و پساکرونا» صورت گرفته است. روش پژوهش حاضر از نوع کیفی بوده و شیوه گردآوری اطلاعات مبتنی بر شیوه‌ی کتابخانه‌ای و اسنادی می‌باشد. نحوه بررسی داده‌ها نیز مبتنی بر شیوه معرفی- توصیفی می‌باشد. بر اساس یافته‌های پژوهش باید گفت که با شیوه پژوهش کرونا ضرورت، اتخاذ تصمیمات جدید در ارائه آموزش به دانش آموزان نیاز می‌شد و باید سیستم آموزشی مناسب با شرایط اجتماعی جدید طرح می‌گردید. در این میان توجه به داشتن آموزان در دوران کرونا اهمیت بسیار زیادی داشت. بنابراین یکی از ظایف اساسی معلمین در دوران پساکرونا، پژوهش تفکر دانش آموزان می‌باشد. رویکرد و روش پادگیری (کلاس) معکوس، باعث می‌شود که مطالب علمی از طریق تفکر و پیش خوانی و استفاده از زمان مناسب، نیروی تفکر در فرد را پژوهش دهد و هم او را از نظر اجتماعی و اعتمادبه نفس بالا ببرد. این روش باعث می‌شود که معلم با کمیاب زمان مواجه نشده و زمان کلاسی را به طور مناسبی سازمان دهد کند. آموزش معکوس یکی از روش‌هایی است که استفاده از آن در محیط‌های آموزشی اثربخشی مثبتی بر پادگیری خواهد داشت. چرا که قابلیت و امکانات آن مثل کاربرد فیلم‌های آموزشی در گوشی یا در کامپیوتر، ارتباط همزمان و ناهمزمان مدرس و فراغیر، استفاده از اینترنت، راه نوبتی برای فرایند تدریس و پادگیری در نظام آموزش و پژوهش باز می‌کند که بر پایه آن نوآوری خاصی در مدارس حاصل می‌شود و نتیجه آن جذابیت کلاس درس، خلاقیت در انتخاب محتوای دروس، پژوهش تفکر انتقادی و تدریس متفاوت معلم است. کلاس درس معکوس رویکردی نوآورانه در تعلیم و تربیت که بر روی آموزش پادگیرنده محور متمرکز است.

کلمات کلیدی:

تدریس، محیط آموزشی، مدرس، فراغیر، کلاس درس

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
<https://civilica.com/doc/1635090>
